

OPINIONS

Nº 60 - Any 2015

!!! Com passen els anys !!!

El 2015 ja s'ha instal·lat en les nostres vides deixant enrere un cúmul d'esdeveniments, idees, sentiments, emocions, allò que inexplicablement ens ha passat desapercebut per manca d'atenció, per presses, o, per pors que no hem estat capaços de dominar i que no ens han deixat gaudir d'experiències personals que ens haguessin pogut conduir a un clímax de felicitat tangible, que no té res a veure amb les fantasies subjectives creades per la nostra ment.

Quan som adolescents sembla que els anys no passen prou de presa, voldríem saber què serem de grans, ¿serem independents, casats, amb fills, potser religiosos o capellans...? preguntes que, només podem obtenir resposta en l'inexorable pas del temps.

Però... a mida que aquest va passant i hem anat escrivint notes en el pentagrama que és la nostra vida (a vegades seguint una harmonia, altres, amb distorsions); pot sorgir una pregunta:

¿Com hagués estat aquesta "melodia" si haguéssim escollit un altre camí o no haguéssim deixat de banda a qui omplia el nostre cor, degut a causes materials, socials o morals que ens van imposar amb contundència?

¿Vam estar covards per decidir i exercir opcions a les quals té dret qualsevol esser humà i vam acatar regles imposades? ¿O ens va anar bé perquè vam resoldre el nostre futur sense aprofundir si seríem feliços?

I en l'actualitat ¿hem revisat el grau d'autenticitat de les nostres vides? ¿seguim fil per randa el que marca la societat, perquè ens convé, malgrat tenim constància de la seva hipocresia?

Vivim en un món tecnològicament avançat que fa que pugi la mitjana de vida, però, ¿els nostres valors i la nostra ètica segueixen el mateix camí o, per comoditat o falta d'atenció, anem reculant quasi sense adonar-nos-en?

Mitjançant informacions, a vegades verídiques a vegades distorsionades, que ens arriben de tot arreu i que, fan trontollar els referents religiosos o polítics que havien estat un camí a seguir, que poden produir un daltabaix en la nostra manera de pensar i, de retruc, en el nostre procedir; ¿valdria la pena parar una mica d'atenció per apercebre com ens volen manipular i de passada, reflexionar no solament sobre els altres sinó també sobre la nostra conducta?

Malgrat estem carregats de debilitats, confusions i dèries que poden arribar a ofegar-nos, si ens deixem portar per una ideològica magnificada de referents inculcats i no caminem amb plena consciència del que fem amb valors propis, sabent respectar els dels altres; no trobarem el veritable camí cap a una llibertat individual que alhora, ens conduirà a un "estar bé" amb nosaltres mateixos que, en definitiva, és el més important.

Una Opinió personal

¿No us sembla que incidents que van succeir fa anys a nivell mundial dóna la impressió que van esdevenir no fa tant temps?

¿I, a nivell personal?, al mirar fotos fetes en dies assenyalats, Primera Comunió, Casament, reunions familiars, trobades amb amics, concerts, excursions, o, objectes que guardem com a records d'un temps enllà ¿no us fa exclamar amb un punt de nostàlgia?, ¡¡Com passa el temps!!

Doncs sí, passa sense adonar-nos i no podem tornar enrere, el que hem fet, bo o dolent, queda en el pou del "ja està fet".

Però, amb el que hem deixat de fer, sorgeix una pregunta: ¿aprofito el dia a dia per no haver de penedir-me després proferint la frase? ¡¡Llàstima de temps perdut... tant de bo pogués recuperar-lo!!

¿Per què no fem una valoració del passat i deixem enrere dubtes que ens produeixen desassossecs, fugim de les persones o coses que no mereixen la nostra atenció o la nostra estima i deixem de banda les pors, el pessimisme i el negativisme?

Si generem il·lusions obrint pas a l'esperança, som benèvols, sabem perdonar, exercim el dret a la crítica constructiva, practiquem l'amor en totes les seves vessants i, som capaços d'administrar la nostra vida amb una experiència personal. Aquest comportament, malgrat sembli una utopia, ens farà sentir vius i, alhora, amb una gran plenitud interior, la qual cosa no és comparable a cap altra satisfacció.

Plantem cara a la vida per seguir endavant i descobrir noves possibilitats. Els anys van passant, però, sempre som a temps per realitzar aquells desitjos que resten dins nostre i poden fer-nos més feliços.

Maria Mercè Usón